

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **I. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2005, č. j. 5 Az 20/2004 – 53,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. 4. 2005, č. j. 5 Az 20/2004 – 53, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2003, č. j. OAM-3741/VL-10-P08-2002, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a JUDr. Haně Fučíkové, advokátce, přiznal odměnu za právní zastoupení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nebyla vztahena překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 4. 8. 2003 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Uvedla, že kasační stížnost podává ze zákonných důvodů specifikovaných v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítala, že Městský soud v Praze posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a shledala vážná pochybení všech orgánů rozhodujících v řízení o udělení azylu a v projednání věci u Městského soudu v Praze, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdila, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a v Kazašské republice jí hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby bylo rozhodnutí Městského soudu v Praze zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2003, č. j. 46 Az 867/2003 – 29, byla ustanovena zástupkyní stěžovatelky pro řízení o žalobě JUDr. Hana Fučíková, advokátka. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2004, č. j. 46 Az 867/2003 – 41, byla věc postoupena Městskému soudu v Praze.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 první věta s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Napadený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2005, č. j. 5 Az 20/2004 – 53, byl zástupkyní stěžovatelky doručen dne 31. 5. 2005, což zástupkyně stěžovatelky potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zástupkyní stěžovatelky doručeno v úterý dne 31. 5. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve středu dne 1. 6. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 14. 6. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 14. 6. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u Městského soudu v Praze osobně až dne 15. 7. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2005, č. j. 5 Az 20/2004 – 53, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatelky, ani vadami kasační stížnosti a stěžovatelka nebyla vyzvána k odstranění těchto nedostatků.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu